

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів

*Із змінами і доповненнями, внесеними
Законами України
від 22 вересня 2005 року N 2902-IV,
від 24 вересня 2008 року N 586-VI*

Цей Закон регулює відносини у сфері обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів (далі - обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності) і спрямований на забезпечення відшкодування шкоди, заподіяної життю, здоров'ю та майну потерпілих при експлуатації наземних транспортних засобів на території України.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення основних термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

- 1.1. страхувальники - юридичні особи та дієздатні громадяни, що уклали із страховиками договори обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності за шкоду, заподіяну життю, здоров'ю, майну третіх осіб під час експлуатації наземного транспортного засобу;
- 1.2. страховики - страхові організації, що мають право на здійснення обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів відповідно до вимог, встановлених цим Законом та Законом України "Про страхування";
- 1.3. потерпілі - треті юридичні та фізичні особи, життю, здоров'ю та/або майну яких внаслідок дорожньо-транспортної пригоди транспортним засобом заподіяна шкода, цивільно-правову відповідальність за яку несе власник цього транспортного засобу;
- 1.4. особи, відповідальність яких застрахована, - визначені в договорі обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності особи, цивільно-правова відповідальність яких застрахована згідно з цим договором, або, залежно від умов договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, будь-які особи, що експлуатують забезпечений транспортний засіб;
- 1.5. наземні транспортні засоби (далі - транспортні засоби) - це пристрої, призначені для перевезення людей та/або вантажу, а також встановленого на ньому спеціального обладнання чи механізмів, які підлягають державній реєстрації та обліку в органах Державної автомобільної інспекції Міністерства внутрішніх справ України (далі - Державтоінспекція

МВС України) та/або допущені до дорожнього руху, а також ввезені на митну територію України для тимчасового користування, зареєстровані в інших країнах;

1.6. власники транспортних засобів - юридичні та фізичні особи, які відповідно до законів України є власниками або законними володільцями (користувачами) наземних транспортних засобів на підставі права власності, права господарського відання, оперативного управління, на основі договору оренди, довіреності або правомірно експлуатують транспортний засіб на інших законних підставах;

1.7. забезпечений транспортний засіб - наземний транспортний засіб, зазначений у чинному договорі обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, або, залежно від умов договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, будь-який наземний транспортний засіб, який експлуатується особою, цивільно-правова відповідальність якої застрахована, на законних підставах;

1.8. страхова оцінка розміру шкоди - визначення розміру шкоди з метою виплати страхового відшкодування;

1.9. бонус-малус - система підвищень або знижок до базової ставки страхового тарифу, за допомогою якої страховик коригує страхову премію залежно від того, чи були страхові випадки по відношенню до об'єкта страхування у певному проміжку часу;

1.10. Уповноважений орган - спеціальний уповноважений орган виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг;

1.11. страховий сертифікат "Зелена картка" - страховий сертифікат єдиної форми, що застосовується в країнах - членах міжнародної системи автомобільного страхування "Зелена картка", які зазначені і не викреслені у такому сертифікаті.

Стаття 2. Законодавство про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів

2.1. Відносини у сфері обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів регулюються Конституцією України, Цивільним кодексом України, Законом України "Про страхування", цим та іншими законами України і нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до них.

2.2. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлені інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, то на території України застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 3. Мета здійснення обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності

Обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності здійснюється з метою забезпечення відшкодування шкоди, заподіяної життю, здоров'ю та/або майну потерпілих внаслідок дорожньо-транспортної пригоди та захисту майнових інтересів страхувальників.

Стаття 4. Суб'єкти обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності

Суб'єктами обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності є страхувальники, страховики, особи, цивільно-правова відповідальність яких застрахована, Моторне (транспортне) страхове бюро України (далі - МТСБУ) та потерпілі.

Стаття 5. Об'єкт обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності та умови відшкодування шкоди

Об'єктом обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності є майнові інтереси, що не суперечать законодавству України, пов'язані з відшкодуванням особою, цивільно-правова відповідальність якої застрахована, шкоди, заподіяної життю, здоров'ю, майну потерпілих внаслідок експлуатації забезпеченого транспортного засобу.

Розділ II. УКЛАДЕННЯ ДОГОВОРІВ ОБОВ'ЯЗКОВОГО СТРАХУВАННЯ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Стаття 6. Страховий випадок

Страховим випадком є подія, внаслідок якої заподіяна шкода третім особам під час дорожньо-транспортної пригоди, яка сталася за участю забезпеченого транспортного засобу і внаслідок якої настає цивільно-правова відповідальність особи, відповідальність якої застрахована за договором.

Стаття 7. Визначення розміру страхових платежів

7.1. Розміри індивідуальних страхових платежів (внесків, премій) встановлюються страховиками самостійно шляхом добутку базового платежу та відповідних коригуючих коефіцієнтів.

7.2. Базовий платіж та коригуючі коефіцієнти розраховуються МТСБУ актуарним методом на основі статистичних даних та рівня збитковості даного виду страхування в цілому по галузі за останній розрахунковий період, який становить не менш як один рік.

7.3. МТСБУ передає пропозицію щодо розміру базового платежу, коригуючих коефіцієнтів та їх обґрунтування до Уповноваженого органу. Коригуючі коефіцієнти та розмір базового страхового платежу затверджуються Уповноваженим органом у термін, не більший за 45 календарних днів з дня подання МТСБУ відповідної пропозиції до Уповноваженого органу. Якщо протягом такого строку Уповноважений орган не затверджує розмір базового страхового платежу та коригуючих коефіцієнтів, то діють їх попередні розміри.

7.4. Розмір страхових платежів щодо "Зеленої картки" не є предметом регулювання цього Закону.

Стаття 8. Бонус-малус

8.1. Для заохочення безаварійної експлуатації транспортних засобів, при укладанні договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності більше ніж на півроку, страховики мають право застосовувати коефіцієнт страхових тарифів залежно від наявності чи відсутності страхових випадків з вини осіб, відповідальність яких застрахована, в період дії

попередніх договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності (бонус-малус), який розраховується кожним із страховиків з урахуванням положень пункту 7.1 статті 7 цього Закону.

Клас на початок строку страхування	Коефіцієнт	Клас по закінченню строку страхування з урахуванням наявності страхових випадків з вини страхувальника			
		0 страхових виплат	1 страхова виплата	2 страхові виплати	3 страхові виплати
М	2.45	0	М	М	М
0	2.3	1	М	М	М
1	1.55	2	М	М	М
2	1.4	3	1	М	М
3	1	4	1	М	М
4	0.95	5	2	М	М
5	0.9	6	3	1	М
6	0.85	7	4	1	М
7	0.8	8	4	1	М
8	0.75	9	5	2	М
9	0.7	10	5	2	1
10	0.65	11	6	2	1
11	0.6	12	6	2	1
12	0.55	13	6	2	1
13	0.5	13	7	2	1

(пункт 8.1 статті 8 у редакції Закону України від 22.09.2005 р. N 2902-IV)

8.2. При укладанні договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності страхувальнику присвоюється клас залежно від частоти страхових випадків, які виникли з вини особи, відповідальність якої застрахована.

8.3. При укладанні договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності вперше страхувальнику присвоюється клас 3.

8.4. Залежно від кількості страхових випадків, які виникли у період дії попередніх договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності при укладанні з ним такого договору на новий строк, застосовується підвищуючий коефіцієнт страхового тарифу з присвоєнням більш низького класу до найнижчого - М чи з урахуванням безаварійної експлуатації транспортного засобу та при відсутності страхових випадків, які виникли з вини страхувальника, - понижуючий коефіцієнт з присвоєнням більш високого класу.

Стаття 9. Ліміт відповідальності страховика

9.1. Обов'язковий ліміт відповідальності страховика - це грошова сума, в межах якої страховик зобов'язаний провести виплату страхового відшкодування відповідно до умов договору страхування. Договором страхування на індивідуальних умовах можуть бути визначені ліміти, вищі, ніж зазначені у цьому Законі ліміти.

9.2. Обов'язковий ліміт відповідальності страховика за шкоду, заподіяну майну потерпілих, становить 25500 гривень на одного потерпілого.

У разі коли загальний розмір шкоди за одним страховим випадком перевищує п'ятикратний ліміт відповідальності страховика, відшкодування кожному потерпілому пропорційно зменшується.

9.3. Обов'язковий ліміт відповідальності страховика за шкоду, заподіяну життю та здоров'ю потерпілих, становить 51000 гривень на одного потерпілого.

Зазначені страхові відшкодування виплачуються по кожному страховому випадку, що настав протягом періоду дії відповідного договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності в межах ліміту відповідальності страховика, з урахуванням умов, зазначених у пункті 19.1 статті 19 цього Закону.

9.4. До договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності та виплат страхового відшкодування за цими договорами застосовуються норми щодо ліміту відповідальності страховика, які діяли на дату укладення договору.

9.5. Розміри лімітів відповідальності страховика мають переглядатися Уповноваженим органом відповідно до рівня інфляції та індексу споживчих цін.

Стаття 10. Види договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності та територія дії договорів

10.1. Відповідно до цього Закону укладаються такі види договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності:

внутрішній договір обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності (далі - внутрішній договір страхування);

договір міжнародного обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності (далі - договір міжнародного страхування).

10.2. Внутрішні договори страхування діють виключно на території України.

10.3. Договори міжнародного страхування діють на території країн, зазначених у таких договорах. Договори міжнародного страхування, які діють на території країн - членів міжнародної системи автомобільного страхування "Зелена картка", посвідчуються відповідним уніфікованим сертифікатом "Зелена картка", що визнається і діє в цих країнах.

10.4. Під час в'їзду на територію України власник транспортного засобу, який зареєстрований в іншій країні, зобов'язаний мати на весь термін перебування такого транспортного засобу на території України сертифікат міжнародного автомобільного страхування "Зелена картка" або внутрішній договір страхування цивільно-правової відповідальності.

Стаття 11. Інформація про договори обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності

Страховик подає інформацію про укладені та достроково припинені договори обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності до централізованої бази даних у порядку, встановленому у положенні про централізовану базу даних щодо обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, яке затверджується Уповноваженим органом за поданням МТСБУ.

Стаття 12. Встановлення франшизи

12.1. Розмір франшизи при відшкодуванні шкоди, заподіяної майну потерпілих, встановлюється при укладанні договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності і не може перевищувати 2 відсотки від ліміту відповідальності страховика, в межах якого відшкодовується збиток, заподіяний майну потерпілих.

Страхове відшкодування завжди зменшується на суму франшизи, розрахованої за правилами цього підпункту.

12.2. Франшиза при відшкодуванні шкоди, заподіяної життю та/або здоров'ю потерпілих, не застосовується.

Стаття 13. Особливості страхування цивільно-правової відповідальності окремих категорій громадян України

13.1. Учасники бойових дій та інваліди війни, що визначені законом, інваліди I групи, які особисто керують належними їм транспортними засобами, а також особи, що керують транспортним засобом, належним інваліду I групи, у його присутності, звільняються від обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності на території України. Відшкодування збитків від дорожньо-транспортної пригоди, винуватцями якої є зазначені особи, проводить МТСБУ у порядку, визначеному цим Законом.

13.2. За умови страхування не більше одного транспортного засобу з робочим об'ємом двигуна до 2500 куб. см включно розміри страхових платежів за договорами обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів - учасників війни, що визначені законом, інвалідів II групи, осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, віднесених до I та II категорій, пенсіонерів - громадян України, які особисто керують такими транспортними засобами, становлять 50 відсотків розміру базового платежу з урахуванням коригуючих коефіцієнтів, наведених у цьому Законі.

(стаття 13 у редакції Закону
України від 22.09.2005 р. N 2902-IV)

Стаття 14. Забезпечення права страхувальника щодо вибору страховика

14.1. Страхувальник має право вибору страховика для укладення договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності.

14.2. Страховик не може відмовити будь-якому страхувальнику в укладенні договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності на умовах, зазначених у пункті 15.3 статті 15 цього Закону.

14.3. Нав'язування послуг окремих страховиків органами державної влади та управління при укладанні договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників транспортних засобів забороняється.

14.4. Забороняється укладання договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності в місцях проведення реєстрації (перереєстрації) транспортних засобів та оформлення дозвільних документів, у місцях контролю наявності страхових полісів, крім пунктів пропуску через державний кордон України.

Укладання договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності у пунктах пропуску через державний кордон України здійснюється у порядку, визначеному Уповноваженим органом.

(пункт 14.4 статті 14 у редакції Закону України від 22.09.2005 р. N 2902-IV)

Стаття 15. Типи договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності

Договори обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності можуть укладатися на умовах:

15.1. страхування відповідальності за шкоду, заподіяну життю, здоров'ю, майну третіх осіб внаслідок експлуатації транспортного засобу, визначеного в договорі страхування, будь-якою особою, яка експлуатує його на законних підставах (договір I типу);

15.2. страхування відповідальності за шкоду, заподіяну життю, здоров'ю, майну третіх осіб внаслідок експлуатації будь-якого транспортного засобу або одного з транспортних засобів, зазначених у договорі, особою, вказаною в договорі страхування (договір II типу);

15.3. страхування відповідальності за шкоду, заподіяну життю, здоров'ю, майну третіх осіб внаслідок експлуатації транспортного засобу, визначеного в договорі страхування, особою, вказаною в договорі страхування, або однією з осіб, зазначених у договорі (договір III типу).

Особливості укладання договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності встановлюються у порядку, визначеному Уповноваженим органом за поданням МТСБУ.

(статтю 15 доповнено частиною другою згідно із Законом України від 22.09.2005 р. N 2902-IV)

Стаття 16. Використання страхових сертифікатів міжнародної системи автомобільного страхування "Зелена картка"

У разі виїзду транспортного засобу, зареєстрованого в Україні, до країн - членів міжнародної системи автомобільного страхування "Зелена картка" власник такого транспортного засобу зобов'язаний мати чинний договір міжнародного страхування, посвідчений відповідним уніфікованим страховим сертифікатом "Зелена картка".

Стаття 17. Укладання договору страхування

17.1. Страховики зобов'язані укладати договори обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності (внутрішній договір страхування, міжнародний договір страхування, міжнародний договір "Зелена картка") відповідно до цього Закону та чинного законодавства України.

17.2. Зразки типових полісів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності затверджуються Уповноваженим органом за поданням МТСБУ.

17.3. При укладенні договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності страхувальник зобов'язаний повідомити страховика про всі діючі договори обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, укладені з іншими страховиками, а також, за вимогою страховика, надати інформацію про всі відомі обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику.

17.4. У разі втрати страхового поліса страховик зобов'язаний протягом семи календарних днів безкоштовно видати дублікат цього поліса на підставі заяви страхувальника. У разі втрати дубліката умови його повторної видачі визначаються договором.

17.5. При укладенні договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності страховик зобов'язаний надати страхувальнику спеціальний знак державного зразка, який затверджується Уповноваженим органом за поданням МТСБУ.

(статтю 17 доповнено пунктом 17.5 згідно із
Законом України від 22.09.2005 р. N 2902-IV)

Стаття 18. Дострокове припинення договору страхування з ініціативи страхувальника

18.1. Дія договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності може бути достроково припинена:

18.1.1. за письмовою вимогою страхувальника, про що він зобов'язаний повідомити страховика не пізніше ніж за 30 днів до дати припинення дії договору страхування та надати оригінал поліса страховику;

18.1.2. у разі виходу транспортного засобу з володіння страхувальника проти його волі або знищення транспортного засобу;

18.1.3. з інших підстав, передбачених законом або договором.

18.2. У разі дострокового припинення договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності страховик, за умови відсутності виплат страхового відшкодування за цим договором, повертає страхувальнику частку страхового платежу, яка обчислюється пропорційно періоду страхування, що залишився до закінчення терміну дії договору, з утриманням, у передбачених законом випадках, понесених витрат на ведення справи, але не більше 20 відсотків цієї частки, вилучає страховий поліс та анулює його.

Стаття 19. Дострокове припинення договору страхування з ініціативи страховика

19.1. У разі коли виплачена сума відшкодування за чинним договором перевищила сумарний ліміт відповідальності страховика (76500 гривень), дія договору може бути припинена в односторонньому порядку з ініціативи страховика.

У цьому випадку страховик зобов'язаний письмово повідомити страхувальника протягом 24 годин. Договір вважається дійсним протягом 10 календарних днів з дня надіслання повідомлення щодо припинення договору.

19.2. Якщо забезпечений транспортний засіб відчужується і власник не подав заяву про припинення договору страхування, договір припиняється з дня відчуження такого транспортного засобу.

Стаття 20. Чинність договору страхування у разі ліквідації страховика

20.1. У разі ліквідації страховика, правонаступника якого встановлено, договори страхування зберігають свою силу до закінчення строку дії такого договору.

20.2. У разі ліквідації страховика за його власним рішенням визначені договором обов'язки цього страховика виконує ліквідаційна комісія.

20.3. У разі ліквідації страховика за рішенням визначених законом органів обов'язки по договорах обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності виконує ліквідаційна комісія. Обов'язки, для виконання яких у страховика, який ліквідується, недостатньо коштів та/або майна, приймає на себе МТСБУ. Виконання обов'язків у повному обсязі гарантується коштами МТСБУ.

Стаття 21. Забезпечення обов'язковості страхування цивільно-правової відповідальності

21.1. З урахуванням положень пункту 21.3 цієї статті на території України забороняється експлуатація транспортного засобу (за винятком транспортних засобів, щодо яких не встановлено коригуючий коефіцієнт в залежності від типу транспортного засобу) без поліса обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, чинного на території України, або поліса (сертифіката) обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, укладеного в іншій країні з уповноваженою організацією із страхування цивільно-правової відповідальності, з якою МТ СБУ уклало угоду про взаємне визнання договорів такого страхування.

Стосовно транспортних засобів, які не беруть участі в дорожньому русі, укладення договору страхування є необов'язковим.

Транспортний засіб має відповідати вимогам пункту 1.7 статті 1 цього Закону з моменту прийняття участі в дорожньому русі. На транспортному засобі його власник зобов'язаний розмістити спеціальний знак, що надається страховиком при укладенні такого договору страхування. Порядок розміщення зазначеного знака встановлюється Уповноваженим органом за поданням МТ СБУ.

Положення цього пункту не поширюється на осіб, які звільнені від обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності згідно з пунктом 13.1 статті 13 цього Закону.

21.2. Контроль за наявністю договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів здійснюється:

Державтоінспекцією МВС України під час проведення державного технічного огляду, реєстрації (перереєстрації) транспортних засобів, а також при складанні протоколів щодо порушень правил дорожнього руху та оформленні матеріалів дорожньо-транспортних пригод;

органами Державної прикордонної служби України під час перетинання транспортними засобами державного кордону України.

21.3. При використанні транспортного засобу в дорожньому русі особа, яка керує ним, зобов'язана мати при собі страховий поліс (сертифікат). Страховий поліс пред'являється посадовим особам органів, визначених у пункті 21.2 цієї статті, на їх вимогу.

21.4. У разі експлуатації транспортного засобу на території України без наявності чинного поліса обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності особа несе відповідальність, встановлену законом.

(стаття 21 у редакції Закону України
від 24.09.2008 р. N 586-VI)

Розділ III. ПОРЯДОК ЗДІЙСНЕННЯ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ

Стаття 22. Відшкодування шкоди, заподіяної третій особі

22.1. При настанні страхового випадку страховик відповідно до лімітів відповідальності страховика відшкодовує у встановленому цим Законом порядку оцінену шкоду, яка була заподіяна у результаті дорожньо-транспортної пригоди життю, здоров'ю, майну третьої особи.

22.2. Відповідно до цього Закону потерпілим, які є юридичними особами, страховиком відшкодовується виключно шкода, заподіяна майну.

22.3. Потерпілому відшкодовується також моральна шкода, передбачена пунктами 1, 2 частини другої статті 23 Цивільного кодексу України. Така шкода відшкодовується у встановленому судом розмірі відповідно до вимог статті 23 Цивільного кодексу України. При цьому страховик відшкодовує не більше ніж 5 відсотків ліміту, визначеного у пункті 9.3 статті 9 цього Закону. Різницю між сумою відшкодування, визначеною судом, та сумою, яка має бути відшкодована страховиком, сплачує особа, яку визнано винною у скоєнні дорожньо-транспортної пригоди.

Якщо судом встановлено відшкодувати потерпілому моральну шкоду, передбачену пунктами 3, 4 частини другої статті 23 Цивільного кодексу України, таке відшкодування у розмірі, визначеному судом, здійснює особа, яку визнано винною у скоєнні дорожньо-транспортної пригоди.

Стаття 23. Відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю потерпілого

Шкодою, заподіяною життю та здоров'ю потерпілого у результаті дорожньо-транспортної пригоди, є шкода (в тому числі моральна шкода), пов'язана:

з лікуванням потерпілого;

з тимчасовою втратою працездатності потерпілим;

із стійкою втратою працездатності потерпілим;

із смертю потерпілого.

Стаття 24. Відшкодування шкоди, пов'язаної з лікуванням потерпілого

24.1. У зв'язку з лікуванням потерпілого відшкодовуються обґрунтовані витрати, які пов'язані з доставкою, розміщенням, утриманням, діагностикою, лікуванням та реабілітацією потерпілого у відповідному закладі охорони здоров'я, медичним піклуванням, лікуванням у домашніх умовах та купівлею лікарських препаратів.

24.2. Витрати, пов'язані з лікуванням потерпілого в іноземних державах, відшкодовуються, якщо лікування було узгоджено із страховиком чи МТСБУ.

24.3. Зазначені витрати мають бути підтверджені документально відповідним медичним закладом.

Стаття 25. Шкода, пов'язана з тимчасовою втратою працездатності потерпілим

У зв'язку з тимчасовою втратою працездатності потерпілим відшкодовуються не отримані доходи за підтверджений відповідним закладом охорони здоров'я час втрати працездатності. Доходи потерпілого оцінюються в таких розмірах:

для працюючої особи (особи, яка працює за трудовим договором) - неотримана середня заробітна плата, обчислена відповідно до норм законодавства України про працю;

для особи, яка забезпечує себе роботою самостійно, - неотримані доходи, які обчислюються як різниця між доходом за попередній (до дорожньо-транспортної пригоди) календарний рік та доходом, отриманим у тому календарному році, коли особа була тимчасово непрацездатною;

для непрацюючої повнолітньої особи - допомога у розмірі, не меншому мінімальної заробітної плати, встановленої чинним законодавством.

Якщо особа була в зазначеному статусі менше вказаних розрахункових термінів, то до уваги береться середньомісячний доход з розрахунку суми сукупного доходу такої особи за попередній до настання страхового випадку календарний рік та доход протягом фактичного терміну (повні місяці) перебування особи в зазначеному статусі.

Стаття 26. Відшкодування шкоди, пов'язаної із стійкою втратою працездатності потерпілим

26.1. У зв'язку із стійкою втратою працездатності потерпілим відшкодовуються доходи, не отримані потерпілим у результаті стійкої втрати потерпілим працездатності (інвалідності), які не відшкодовуються за рахунок іншого обов'язкового виду страхування.

26.2. Страхове відшкодування за шкоду, пов'язану із стійкою втратою працездатності, виплачується не рідше одного разу на місяць до відновлення працездатності потерпілого.

За умовами договору або за поданням потерпілого до страховика та за погодженням із страховиком страхове відшкодування може бути виплачене у вигляді одноразової компенсації.

26.3. Якщо потерпілий, який навчається на денному (очному) відділенні закладу освіти, в результаті стійкої втрати працездатності не має можливості продовжувати навчання на денному (очному) відділенні, страховиком чи МТСБУ оплачується його навчання на заочному відділенні акредитованого закладу освіти України.

26.4. Якщо потерпілий, у якого настала стійка втрата працездатності, має можливість освоїти одночасно нову професію з метою отримання доходів від праці, яка сумісна з його теперішнім станом здоров'я, страховиком чи МТСБУ оплачується його професійна освіта, що відповідає освіті того ступеня, яка була у потерпілої особи на момент дорожньо-транспортної пригоди.

26.5. Потерпілим, які на момент настання страхового випадку не одержували доходів, у зв'язку із стійкою втратою працездатності відшкодовуються витрати, пов'язані з доставкою, розміщенням, утриманням, діагностикою, лікуванням та реабілітацією потерпілого у відповідному закладі охорони здоров'я, медичним піклуванням, лікуванням та доглядом у домашніх умовах та купівлею лікарських препаратів.

Стаття 27. Шкода, пов'язана із смертю потерпілого

27.1. Право на отримання відшкодування за шкоду, пов'язану із смертю потерпілого, мають особи, які знаходилися на утриманні потерпілого, та особи, які взяли на себе витрати з поховання.

27.2. У зв'язку із смертю годувальника в результаті дорожньо-транспортної пригоди право на страхове відшкодування мають:

діти (в тому числі усиновлені) - до досягнення ними повноліття;

непрацездатна вдова (вдовець), непрацездатні батьки - до відновлення ними працездатності, а також працездатна вдова (вдовець), якщо у сім'ї є діти віком до восьми років;

інші члени сім'ї, які знаходилися на утриманні потерпілого.

27.3. Страхове відшкодування виплачується, якщо смерть потерпілого в результаті дорожньо-транспортної пригоди настала протягом одного року після дорожньо-транспортної пригоди та є прямим наслідком такої дорожньо-транспортної пригоди.

27.4. У зв'язку із смертю годувальника відшкодовується частина неотриманих доходів потерпілого, яка кожному утриманцю належала б при його житті, за вирахуванням пенсій, наданих утриманцям внаслідок втрати годувальника. Порядок вирахування відшкодування утриманцям визначає Кабінет Міністрів України.

27.5. Витрати на поховання мають бути обґрунтовані та відшкодовуються при наданні страховику оригіналу свідоцтва про смерть та документів, які підтверджують такі витрати.

27.6. За умовами договору або за поданням одержувачів страхового відшкодування та за погодженням із страховиком таке відшкодування може бути виплачено у вигляді одноразової компенсації.

Стаття 28. Шкода, заподіяна майну

Шкода, заподіяна в результаті дорожньо-транспортної пригоди майну потерпілого, - це шкода, пов'язана:

з пошкодженням чи фізичним знищенням транспортного засобу;

з пошкодженням чи фізичним знищенням доріг, дорожніх споруд, технічних засобів регулювання руху;

з пошкодженням чи фізичним знищенням майна потерпілого;

з проведенням робіт, які необхідні для врятування потерпілих у результаті дорожньо-транспортної пригоди;

з пошкодженням транспортного засобу, використаного для доставки потерпілого до відповідного закладу охорони здоров'я, чи забрудненням салону цього транспортного засобу;

з евакуацією транспортних засобів з місця дорожньо-транспортної пригоди.

Стаття 29. Шкода, пов'язана з пошкодженням транспортного засобу

У зв'язку з пошкодженням транспортного засобу відшкодовуються витрати, пов'язані з відновлювальним ремонтом транспортного засобу з урахуванням зносу, розрахованого у порядку, встановленому законодавством, включаючи витрати на усунення пошкоджень, зроблених навмисно з метою порятунку потерпілих внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, з евакуацією транспортного засобу з місця дорожньо-транспортної пригоди до місця проживання того власника чи законного користувача транспортного засобу, який керував транспортним засобом у момент дорожньо-транспортної пригоди, чи до місця здійснення ремонту на території України. Якщо транспортний засіб необхідно, з поважних причин, помістити на стоянку, до розміру шкоди додаються також витрати на евакуацію транспортного засобу до стоянки та плата за послуги стоянки.

(стаття 29 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 22.09.2005 р. N 2902-IV)

Стаття 30. Шкода, пов'язана з фізичним знищенням транспортного засобу

30.1. Транспортний засіб вважається фізично знищеним, якщо його ремонт є технічно неможливим чи економічно необґрунтованим та власник транспортного засобу згоден з визнанням його фізично знищеним. Ремонт вважається економічно необґрунтованим, якщо передбачені згідно з експертизою, проведеною відповідно до законодавства, витрати на ремонт транспортного засобу перевищують вартість транспортного засобу до дорожньо-транспортної пригоди.

30.2. Якщо власник транспортного засобу не згоден з визнанням транспортного засобу фізично знищеним, йому відшкодовується різниця між вартістю транспортного засобу до та

після дорожньо-транспортної пригоди, а також витрати по евакуації транспортного засобу з місця дорожньо-транспортної пригоди.

30.3. Якщо транспортний засіб визнано фізично знищеним, відшкодування шкоди виплачується у розмірі, який відповідає вартості транспортного засобу до дорожньо-транспортної пригоди та витратам по евакуації транспортного засобу з місця дорожньо-транспортної пригоди. Право на залишки транспортного засобу отримує страховик чи МТСБУ.

Стаття 31. Шкода, пов'язана з пошкодженням дороги, дорожніх споруд та інших матеріальних цінностей чи їх фізичним знищенням

Шкода, пов'язана з пошкодженням дороги, дорожніх споруд та інших матеріальних цінностей чи їх фізичним знищенням, - це різниця між вартістю відповідного об'єкта до та після дорожньо-транспортної пригоди.

Стаття 32. Випадки, коли шкода не відшкодовується

Відповідно до цього Закону страховик або МТСБУ не відшкодовує:

(абзац перший статті 32 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 22.09.2005 р. N 2902-IV)

32.1. шкоду, заподіяну при експлуатації забезпеченого транспортного засобу, але за спричинення якої не виникає цивільно-правової відповідальності відповідно до закону;

32.2. шкоду, заподіяну забезпеченому транспортному засобу, який спричинив дорожньо-транспортну пригоду;

32.3. шкоду, заподіяну життю та здоров'ю пасажирів, які знаходилися у забезпеченому транспортному засобі, який спричинив дорожньо-транспортну пригоду, та які є застрахованими відповідно до пункту 6 статті 7 Закону України "Про страхування";

32.4. шкоду, заподіяну майну, яке знаходилося у забезпеченому транспортному засобі, який спричинив дорожньо-транспортну пригоду;

32.5. шкоду, заподіяну при використанні забезпеченого транспортного засобу під час тренувальної поїздки чи для участі в офіційних змаганнях;

32.6. шкоду, яка прямо чи опосередковано викликана чи якій сприяли іонізуюча радіація, викликане довільним ядерним паливом радіоактивне отруєння, радіоактивна, токсична, вибухова чи в іншому відношенні небезпечна властивість довільної вибухової ядерної сполуки чи її ядерного компонента;

32.7. шкоду, пов'язану із втратою товарного вигляду транспортного засобу;

32.8. шкоду, заподіяну пошкодженням або знищенням внаслідок дорожньо-транспортної пригоди антикварних речей, виробів з коштовних металів, коштовного та напівкоштовного каміння, біжутерії, предметів релігійного культу, картин, рукописів, грошових знаків, цінних паперів, різного роду документів, філателістичних, нумізматичних та інших колекцій;

32.9. шкоду, заподіяну в результаті дорожньо-транспортної пригоди, якщо вона відбулася внаслідок масових заворушень і групових порушень громадського порядку, військових конфліктів, терористичних актів, стихійного лиха, вибуху боєприпасів, пожежі транспортного засобу, не пов'язаної з цією пригодою.

Стаття 33. Повідомлення про страховий випадок

33.1. Учасники дорожньо-транспортної пригоди зобов'язані:

33.1.1. терміново повідомити про дорожньо-транспортну пригоду відповідні органи Міністерства внутрішніх справ України;

33.1.2. вжити заходів для невідкладного, але не пізніше трьох робочих днів, повідомлення страховика, з яким було укладено договір обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, або, у випадках, передбачених цим Законом, МТСБУ про настання дорожньо-транспортної пригоди.

Якщо зазначені особи з поважних причин не мали змоги виконати зазначені дії, вони мають підтвердити це документально;

33.1.3. проінформувати один одного про себе, своє місце проживання, назву та місцезнаходження страховика та надати відомості про відповідні страхові поліси;

33.1.4. вжити всіх можливих заходів з метою запобігання чи зменшення подальшої шкоди.

33.2. Учасники дорожньо-транспортної пригоди зобов'язані зберегти транспортний засіб чи пошкоджене майно в такому стані, в якому воно знаходилося після дорожньо-транспортної пригоди, до тих пір, доки їх не огляне призначений страховиком аварійний комісар або експерт.

(пункт 33.2 статті 33 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 22.09.2005 р. N 2902-IV)

33.3. Під час оформлення відповідних документів про дорожньо-транспортну пригоду працівники органів Міністерства внутрішніх справ України встановлюють та фіксують необхідні відомості щодо обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності учасників цієї пригоди.

Стаття 34. Дії страховика після отримання повідомлення про страховий випадок

34.1. Страховик терміново, але не пізніше трьох робочих днів (враховуючи день отримання письмового повідомлення про страховий випадок), зобов'язаний направити аварійного комісара або експерта на місце настання страхового випадку та/або до місцезнаходження пошкодженого майна для визначення причин настання страхового випадку та розміру збитків.

(пункт 34.1 статті 34 у редакції Закону України від 22.09.2005 р. N 2902-IV)

34.2. Якщо у визначений строк аварійний комісар або експерт не з'явився, потерпілий має право самостійно обрати аварійного комісара або експерта для визначення розміру шкоди. У

такому випадку страховик зобов'язаний відшкодувати потерпілому витрати на проведення експертизи.

(пункт 34.2 статті 34 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 22.09.2005 р. N 2902-IV)

Стаття 35. Заява про страхове відшкодування

35.1. Для отримання страхового відшкодування особа, яка має право на відшкодування, подає страховику (або якщо страховик невідомий - МТСБУ) відповідну заяву. У заяві про виплату страхового відшкодування має міститися:

- а) найменування страховика, до якого подається заява, або МТСБУ;
- б) назва (для юридичної особи), прізвище, ім'я, по батькові (для фізичної особи) заявника, його місцезнаходження або місце проживання;
- в) зміст майнової вимоги заявника щодо відшкодування завданих збитків;
- г) інформація про вже здійснені взаєморозрахунки осіб, відповідальність яких застрахована, та потерпілих;
- г) обставини, якими заявник обґрунтовує свою вимогу, та докази, що підтверджують її відповідно до законодавства;
- д) розмір шкоди;
- е) підпис заявника і дата подання заяви.

35.2. До заяви додаються довідки про дорожньо-транспортну пригоду, довідки відповідних закладів охорони здоров'я щодо тимчасової втрати працездатності або довідки спеціалізованих установ про встановлення стійкої втрати працездатності (інвалідності) у разі її виникнення, інші документи, які мають відношення до даної дорожньо-транспортної пригоди, завірені у встановленому порядку.

35.3. Страховик зобов'язаний надавати консультаційну допомогу заявнику при складанні заяви та на прохання заявника зобов'язаний ознайомити його з відповідними нормативними актами та порядком обчислення страхового відшкодування.

35.4. Пункт 35.4 статті 35 виключено

(згідно із Законом України від 22.09.2005 р. N 2902-IV)

Стаття 36. Рішення страховика

36.1. Після розгляду страховиком наданих йому визначених у статті 35 цього Закону документів про дорожньо-транспортну пригоду страховик приймає рішення про виплату страхового відшкодування або відмову у виплаті страхового відшкодування.

36.2. Протягом трьох робочих днів з дня прийняття відповідного рішення страховик зобов'язаний направити заявнику письмове повідомлення щодо прийнятого рішення.

36.3. Якщо особа, яка має право на отримання відшкодування, не задоволена рішенням страховика щодо виплати страхового відшкодування, вона має право подати до МТСБУ скаргу про перегляд вищезазначеного рішення. Якщо прийняте МТСБУ рішення не задовольняє таку особу, то вона має право подати позов до суду щодо відшкодування шкоди в установленому законом порядку.

Стаття 37. Порядок виплати страхового відшкодування

37.1. Виплата страхового відшкодування здійснюється протягом одного місяця з дня отримання страховиком визначених у статті 35 цього Закону документів або в строки та в обсягах, визначених рішенням суду.

37.2. За кожен день прострочення виплати страхового відшкодування з вини страховика або МТСБУ особі, яка має право на отримання такого відшкодування, сплачується пеня з розрахунку подвійної облікової ставки Національного банку України, яка діє у період, за який нараховується пеня.

37.3. При вирішенні питання про виплату страхового відшкодування у зв'язку із заподіяною особі шкодою страховик має право письмово вимагати від відповідного закладу охорони здоров'я відомості про діагноз, лікування та прогноз хвороби потерпілого, використовувати висновки судово-медичної експертизи, а також за необхідності отримати додаткову інформацію, направити потерпілого на медичне обстеження, відшкодовуючи всі пов'язані з цим витрати. Відомості, отримані страховиком про діагноз, лікування та прогноз захворювання потерпілого, є конфіденційними.

37.4. Страховик має право здійснювати виплату страхового відшкодування безпосередньо потерпілим або погодженим з ними підприємствам, установам та організаціям, що надають послуги з ремонту пошкодженого майна, лікування потерпілих та інші послуги, пов'язані з відшкодуванням збитків. Страховик здійснює компенсацію витрат страхувальника або особи, відповідальність якої застрахована, у разі, коли такі витрати здійснюються за згодою страховика. Якщо страхувальник або особа, відповідальність якої застрахована, здійснили такі витрати без попереднього погодження із страховиком, страховик має право відмовити у компенсації таких витрат або зменшити їх розмір з урахуванням вимог законодавства України про порядок відшкодування такої шкоди.

37.5. Страхувальником або особою, відповідальність якої застрахована, потерпілому має бути компенсована сума франшизи у повному обсязі одночасно з виплатою страховиком страхового відшкодування.

Стаття 38. Регресний позов страховика та МТСБУ

38.1. Страховик після виплати страхового відшкодування має право подати регресний позов:

38.1.1. до страхувальника або водія забезпеченого транспортного засобу, який спричинив дорожньо-транспортну пригоду:

а) якщо він керував транспортним засобом у стані сп'яніння під впливом алкоголю, наркотичних, психотоксичних чи інших одурманюючих речовин;

б) якщо він керував транспортним засобом без права на керування транспортним засобом відповідної категорії;

в) якщо він після дорожньо-транспортної пригоди самовільно залишив місце пригоди чи ухилився від проведення в установленому порядку перевірки, констатуючої дію алкогольних напоїв, наркотичних чи інших одурманюючих речовин, чи споживав ці речовини після дорожньо-транспортної пригоди до відповідної констатуючої перевірки;

г) якщо дорожньо-транспортна пригода визначена в установленому порядку безпосереднім наслідком невідповідності технічного стану та обладнання транспортного засобу існуючим вимогам Правил дорожнього руху;

г) якщо він не повідомив страховика у строки і за умов, визначених у підпункті 33.1.2 пункту 33.1 статті 33 цього Закону;

38.1.2. до підприємства, установи, організації, що відповідає за стан дороги, якщо заподіяна у результаті дорожньо-транспортної пригоди шкода виникла з їх вини;

38.1.3. до особи, яка заподіяла шкоду навмисно.

38.2. МТСБУ після сплати страхового відшкодування має право подати регресний позов:

38.2.1. до власника транспортного засобу, який спричинив дорожньо-транспортну пригоду, який не застрахував свою цивільно-правову відповідальність, крім осіб, зазначених у пункті 13.1 статті 13 цього Закону;

38.2.2. до водія транспортного засобу, який заволодів транспортним засобом за допомогою протиправних дій;

38.2.3. до страховика, якщо забезпечений транспортний засіб, що заподіяв шкоду, було встановлено та страховик був зобов'язаний, але не виплатив страхове відшкодування у порядку, встановленому цим Законом;

38.2.4. до підприємства, установи, організації, що відповідають за стан дороги, якщо заподіяна у результаті дорожньо-транспортної пригоди шкода виникла з їх вини.

Розділ IV. МОТОРНЕ (ТРАНСПОРТНЕ) СТРАХОВЕ БЮРО УКРАЇНИ

Стаття 39. Моторне (транспортне) страхове бюро України

39.1. Моторне (транспортне) страхове бюро України є єдиним об'єднанням страховиків, які здійснюють обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів за шкоду, заподіяну третім особам. Участь страховиків у МТСБУ є умовою здійснення діяльності щодо обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів.

МТСБУ є непідприємницькою (неприбутковою) організацією і здійснює свою діяльність відповідно до цього Закону, законодавства України та свого Статуту.

Статут МТСБУ затверджується зборами засновників (членів) МТСБУ, погоджується з Уповноваженим органом та реєструється відповідно до вимог законодавства.

МТСБУ не може виступати засновником чи співзасновником юридичних осіб, що займаються підприємницькою діяльністю та/або мають на меті одержання прибутку.

39.2. Основними завданнями МТСБУ є:

39.2.1. здійснення виплат із централізованих страхових резервних фондів компенсацій та відшкодувань на умовах, передбачених цим Законом;

39.2.2. управління централізованими страховими резервними фондами, що створюються при МТСБУ для забезпечення виконання покладених на нього функцій;

39.2.3. забезпечення членства України в міжнародній системі автомобільного страхування "Зелена картка" та виконання загальновизнаних зобов'язань перед уповноваженими організаціями інших країн - членів цієї системи;

39.2.4. збирання необхідної інформації про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності для узагальнення та внесення пропозицій щодо удосконалення механізму здійснення обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності;

39.2.5. співробітництво з уповноваженими організаціями інших країн у галузі страхування цивільно-правової відповідальності, координація обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників та/або водіїв транспортних засобів - нерезидентів у разі в'їзду їх на територію України та власників та/або водіїв транспортних засобів - резидентів - у разі їх виїзду за межі України;

39.2.6. співробітництво з органами Міністерства внутрішніх справ України та іншими органами державної влади з питань обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності;

39.2.7. розробка зразків страхових полісів і договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, що затверджуються Уповноваженим органом;

39.2.8. надання страховикам інформації щодо страхових випадків стосовно конкретних страхувальників.

Стаття 40. Повноваження МТСБУ

40.1. МТСБУ є гарантом відшкодування шкоди:

на території країн - членів міжнародної системи автомобільного страхування "Зелена картка", заподіяної власниками та/або користувачами зареєстрованих в Україні транспортних засобів, якщо такі власники та/або користувачі надали іноземним компетентним органам страховий сертифікат "Зелена картка", виданий від імені страховиків - членів МТСБУ;

на території України, заподіяної водіями - нерезидентами, на умовах та в обсягах, встановлених законодавством про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності та принципами взаємного врегулювання шкоди на території країн - членів міжнародної системи автомобільного страхування "Зелена картка", за інших обставин, визначених чинним законодавством про цивільно-правову відповідальність.

40.2. У разі якщо МТСБУ відповідно до правил міжнародної системи автомобільного страхування "Зелена картка" було здійснене відшкодування шкоди за страховика - члена об'єднання або за власника та/або користувача зареєстрованого в Україні транспортного засобу, який використовував за кордоном підроблений або змінений у незаконний спосіб страховий сертифікат "Зелена картка" та спричинив дорожньо-транспортну пригоду,

відповідні витрати МТСБУ мають бути компенсовані такими особами в повному обсязі у порядку, визначеному для міжнародної системи автомобільного страхування "Зелена картка".

40.3. МТСБУ має право залучати аварійних комісарів у порядку, встановленому Уповноваженим органом, для визначення причин настання страхового випадку та розміру збитків у випадках, визначених у статті 41 цього Закону, та необхідності перевірки дій страховика відповідно до пункту 36.3 статті 36 цього Закону.

(статтю 40 доповнено пунктом 40.3 згідно із
Законом України від 22.09.2005 р. N 2902-IV)

Стаття 41. Регламентні виплати з централізованих страхових резервних фондів МТСБУ

41.1. МТСБУ за рахунок коштів фонду захисту потерпілих відшкодовує шкоду на умовах, визначених цим Законом, у разі її заподіяння:

а) транспортним засобом, власник якого не застрахував свою цивільно-правову відповідальність, крім шкоди, заподіяної транспортному засобу, який не відповідає вимогам пункту 1.7 статті 1 цього Закону, та майну, яке знаходилося в такому транспортному засобі;

(підпункт "а" пункту 41.1 статті 41 у редакції
Закону України від 22.09.2005 р. N 2902-IV)

б) невстановленим транспортним засобом, крім шкоди, яка заподіяна майну та навколишньому природному середовищу;

в) транспортним засобом, який вийшов з володіння власника не з його вини, а у результаті протиправних дій іншої особи;

г) особами, на яких поширюється дія пункту 13.1 статті 13 цього Закону;

ґ) у разі недостатності коштів та майна страховика - учасника МТСБУ, що визнаний банкрутом та/або ліквідований, для виконання його зобов'язань за договором обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності;

д) у разі надання страхувальником або особою, відповідальність якої застрахована, свого транспортного засобу працівникам міліції та медичним працівникам закладів охорони здоров'я згідно з чинним законодавством;

е) за інших обставин, визначених законодавством про цивільно-правову відповідальність власників наземних транспортних засобів.

Регламентні виплати, зазначені у підпунктах "а" - "д" цього пункту, розподіляються в порядку, встановленому президією МТСБУ.

(абзац дев'ятий пункту 41.1 статті 41 у редакції
Закону України від 22.09.2005 р. N 2902-IV)

41.2. МТСБУ за рахунок коштів фонду страхових гарантій відшкодовує шкоду на умовах, визначених цим Законом, у разі її заподіяння:

а) у разі недостатності коштів та майна страховика - повного члена МТСБУ, що визнаний банкрутом та/або ліквідований, для виконання його зобов'язань за договором обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності;

б) власниками зареєстрованих в Україні транспортних засобів, якщо такі власники надали відповідним уповноваженим органам інших країн страховий сертифікат "Зелена картка", виданий від імені страховиків - членів МТСБУ, та за умови, що такий страховик не відшкодував шкоду;

в) на території України, водіями-нерезидентами, на умовах та в обсягах, встановлених законодавством про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів та принципами взаємного врегулювання шкоди на території країн - членів міжнародної системи автомобільного страхування "Зелена картка";

г) за інших обставин, визначених законом про цивільно-правову відповідальність та міжнародними договорами стосовно обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності.

Регламентні виплати, зазначені у підпунктах "а" та "в" цього пункту, розподіляються рівними частками між повними членами МТСБУ.

41.3. МТСБУ не відшкодовує шкоду потерпілим, якщо вони можуть задовольнити вимоги на підставі договорів інших видів страхування. В таких випадках МТСБУ відшкодовується частина шкоди, яка не компенсована за договорами інших видів страхування.

(статтю 41 доповнено пунктом 41.3 згідно із Законом України від 22.09.2005 р. N 2902-IV)

41.4. МТСБУ за рахунок коштів фонду захисту потерпілих здійснює оплату послуг аварійних комісарів, залучених відповідно до пункту 40.3 статті 40 цього Закону.

(статтю 41 доповнено пунктом 41.4 згідно із Законом України від 22.09.2005 р. N 2902-IV)

Стаття 42. Фінансове забезпечення діяльності МТСБУ

Фінансування статутної діяльності МТСБУ здійснюється за рахунок внесків страховиків - членів МТСБУ, а також за рахунок пасивних доходів від тимчасово розміщених коштів цього фонду та інших джерел, не заборонених законодавством, у порядку, визначеному Статутом МТСБУ, та в обсягах, передбачених кошторисом, що затверджується президією МТСБУ.

Стаття 43. Централізовані страхові резервні фонди МТСБУ

43.1. Для забезпечення виконання зобов'язань членів МТСБУ перед страхувальниками і потерпілими при ньому створюються такі централізовані страхові резервні фонди:

43.1.1. фонд страхових гарантій, призначений для забезпечення платоспроможності МТСБУ під час взаєморозрахунків з уповноваженими організаціями інших країн у галузі страхування цивільно-правової відповідальності, з якими МТСБУ уклало угоду про взаємне визнання договорів такого страхування та взаємне врегулювання питань стосовно відшкодування шкоди. Мінімальний розмір фонду страхових гарантій встановлюється на рівні встановленого

Законом України "Про страхування" мінімального розміру статутного фонду страховика, що займається видами страхування іншими, ніж страхування життя;

43.1.2. фонд захисту потерпілих у дорожньо-транспортних пригодах (фонд захисту потерпілих), призначений для здійснення розрахунків з потерпілими у випадках, передбачених цим Законом.

43.2. Джерелами формування централізованих страхових резервних фондів є:

43.2.1. разові гарантійні внески страховиків у розмірі, визначеному цим Законом;

43.2.2. відрахування страховиків з премій обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності у розмірі, визначеному Координаційною радою МТСБУ;

43.2.3. повернені МТСБУ в регресному порядку кошти за заподіяну у результаті дорожньо-транспортної пригоди шкоду;

43.2.4. добровільні внески та пожертвування.

43.3. Порядок і умови формування централізованих страхових резервних фондів встановлюються положенням про порядок і умови формування централізованих страхових резервних фондів, що затверджується президією МТСБУ та погоджується з Координаційною радою МТСБУ.

43.4. Кошти централізованих страхових резервних фондів, створених при МТСБУ, розміщуються з урахуванням безпечності, прибутковості та ліквідності і мають бути представлені активами таких категорій: грошові кошти на банківських рахунках, банківські депозити (вклади), цінні папери, що емітуються державою.

Рішення про використання коштів централізованих страхових резервних фондів відповідно до встановленої мети приймає дирекція МТСБУ відповідно до положення про централізовані страхові резервні фонди МТСБУ, що затверджується президією МТСБУ за погодженням з Координаційною радою МТСБУ.

43.5. За рахунок членських внесків страховиків - членів МТСБУ при МТСБУ створюється цільовий фонд, призначений для фінансування діяльності МТСБУ, в тому числі для створення, підтримки та обслуговування єдиної централізованої бази даних щодо обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності.

Використання коштів з фонду фінансування діяльності МТСБУ здійснюється дирекцією МТСБУ відповідно до кошторису, що затверджується президією МТСБУ.

Про використання коштів цього фонду дирекція МТСБУ звітує щорічно перед Координаційною радою МТСБУ та президією МТСБУ.

43.6. Нагляд за використанням коштів централізованих страхових резервних фондів та цільового фонду фінансування діяльності МТСБУ здійснює Координаційна рада МТСБУ.

Стаття 43¹. Фонд попереджувальних заходів МТСБУ

43¹.1. З метою проведення попереджувальних заходів, спрямованих на підвищення безпеки дорожнього руху та зменшення кількості страхових випадків за обов'язковим страхуванням цивільно-правової відповідальності, створюється фонд попереджувальних заходів МТСБУ.

43¹.2. Джерелами формування фонду попереджувальних заходів МТСБУ є:

43¹.2.1 відрахування страховиків з премій обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності у розмірі, визначеному президією МТСБУ, але не більше ніж 1 відсоток включно від отриманих премій за внутрішніми договорами обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності;

43¹.2.2 добровільні внески та пожертвування;

43¹.3. Порядок, умови формування та використання коштів фонду попереджувальних заходів МТСБУ встановлюються положенням про цей фонд, що затверджується президією МТСБУ та погоджується з Координаційною радою МТСБУ.

Кошти фонду попереджувальних заходів МТСБУ є коштами МТСБУ, використання цих коштів здійснюється дирекцією МТСБУ. Про використання коштів цього фонду дирекція МТСБУ звітує щорічно перед Координаційною радою МТСБУ та президією МТСБУ.

(Закон доповнено статтею 43¹ згідно із
Законом України від 22.09.2005 р. N 2902-IV)

Стаття 44. Органи управління та контролю МТСБУ

44.1. Органами управління та контролю МТСБУ є:

загальні збори членів МТСБУ;

Координаційна рада МТСБУ;

президія;

дирекція;

інші визначені Статутом МТСБУ органи.

44.2. Структура, функції, компетенція, порядок формування та роботи органів управління та контролю МТСБУ визначаються Статутом МТСБУ з урахуванням положень цього Закону.

Стаття 45. Загальні збори членів МТСБУ

45.1. Загальні збори членів МТСБУ складаються з усіх страховиків - асоційованих і повних членів МТСБУ та є вищим органом МТСБУ.

45.2. Загальні збори членів МТСБУ скликаються президією МТСБУ не менше двох разів на рік та вважаються повноважними, якщо на них присутні члени МТСБУ, обсяг відрахувань яких до централізованих страхових резервних фондів за останнє календарне півріччя, що передуює

засіданню загальних зборів, становить більше 50 відсотків від загального обсягу таких відрахувань за той самий період.

45.3. У разі якщо повноважне засідання загальних зборів членів МТСБУ не скликається протягом 210 днів або скликані загальні збори членів МТСБУ не спроможні прийняти рішення, відповідні повноваження загальних зборів виконуються Координаційною радою МТСБУ.

45.4. До компетенції загальних зборів членів МТСБУ належить вирішення таких питань:

- а) визначення основних напрямів діяльності МТСБУ;
- б) внесення змін та доповнень до Статуту МТСБУ;
- в) обрання членів президії МТСБУ;
- г) прийняття страховиків до членів МТСБУ та виключення з членів МТСБУ;
- г) затвердження річних результатів діяльності МТСБУ та висновків ревізійної комісії;
- д) затвердження розміру, порядку та строків сплати членських внесків;
- е) інші повноваження відповідно до Статуту МТСБУ.

Загальні збори членів МТСБУ можуть делегувати свої повноваження, крім зазначених у підпунктах "б", "в" і "г" цього пункту, президії МТСБУ. Статутом МТСБУ можуть бути встановлені інші обмеження щодо делегування повноважень загальних зборів членів МТСБУ.

45.5. Для прийняття рішень з питань, зазначених у пунктах "а", "б", "в" і "д" пункту 45.4 цієї статті, необхідна більшість у 2/3 голосів присутніх на загальних зборах членів МТСБУ. Рішення з інших питань, віднесених до компетенції загальних зборів членів МТСБУ, приймаються простою більшістю голосів присутніх на загальних зборах членів МТСБУ.

45.6. При вирішенні будь-яких питань загальними зборами членів МТСБУ кожен член МТСБУ має один голос, крім випадків, передбачених цим Законом.

Стаття 46. Координаційна рада МТСБУ

46.1. Координаційна рада МТСБУ є органом, що здійснює нагляд та контроль за діяльністю МТСБУ.

До компетенції Координаційної ради МТСБУ належить вирішення таких питань:

- а) здійснення контролю за виконанням МТСБУ своїх повноважень відповідно до нормативно-правових актів у сфері страхування цивільно-правової відповідальності;
- б) внесення загальним зборам членів МТСБУ пропозиції з питань удосконалення діяльності МТСБУ;
- в) вирішення у разі потреби питання проведення позачергових ревізійних та аудиторських перевірок фінансово-господарської діяльності МТСБУ;

- г) здійснення тимчасового виконання функцій загальних зборів членів та президії МТСБУ у випадках, передбачених цим Законом;
- г) забезпечення взаємодії МТСБУ з органами виконавчої влади;
- д) подання на розгляд Уповноваженого органу та інших органів державної влади пропозиції про вдосконалення нормативно-правових актів, які регулюють питання щодо обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності;
- е) скликання у разі потреби позачергових засідань загальних зборів членів МТСБУ;
- є) встановлення розмірів відрахувань з премій обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності до централізованих страхових резервних фондів;
- ж) погодження призначення дирекції МТСБУ та директора МТСБУ;
- з) погодження положень про централізовані страхові фонди МТСБУ;
- и) погодження положення про фонд попереджувальних заходів МТСБУ.

(пункт 46.1 статті 46 доповнено підпунктом "и"
згідно із Законом України від 22.09.2005 р. N 2902-IV)

Координаційна рада не має права втручатися в оперативну діяльність МТСБУ, крім здійснення нею функцій інших органів МТСБУ у випадках, передбачених цим Законом.

46.2. Склад Координаційної ради визначається Статутом МТСБУ.

46.3. Засідання Координаційної ради проводяться у разі потреби, але не рідше одного разу на квартал і скликаються головою ради шляхом письмового повідомлення не пізніше ніж за 7 днів до дня засідання. Засідання Координаційної ради вважається правомочним, якщо на ньому присутні не менш як 2/3 членів Координаційної ради.

Члени ради беруть участь у роботі Координаційної ради, мають право вносити на її розгляд пропозиції з питань обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності та організують підготовку матеріалів для розгляду на її засіданнях.

Якщо член Координаційної ради не має змоги брати участь у засіданні ради у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю, службовим відрядженням чи з інших поважних причин, він може надати повноваження своєму представнику з обов'язковим повідомленням про це голови Координаційної ради.

46.4. Рішення Координаційної ради вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала не менш як половина загальної кількості членів Координаційної ради, присутніх на засіданні Координаційної ради. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос голови Координаційної ради, а в разі відсутності голови ради - голос його заступника.

Рішення Координаційної ради є обов'язковими для виконання іншими органами та посадовими особами МТСБУ. У разі невиконання органом МТСБУ зазначених рішень Координаційна рада може скликати загальні збори членів МТСБУ з питання про відповідальність відповідного органу чи посадової особи МТСБУ.

У разі якщо повноважне засідання Координаційної ради не скликається протягом 120 днів або Координаційна рада не спроможна прийняти рішення з певного питання у вказаний термін, функції Координаційної ради виконуються Уповноваженим органом.

Стаття 47. Президія МТСБУ

47.1. Президія МТСБУ здійснює загальне керівництво діяльністю МТСБУ відповідно до цього Закону, інших нормативно-правових актів, Статуту МТСБУ, рішень загальних зборів членів МТСБУ та Координаційної ради МТСБУ.

47.2. Президія складається з представників семи страховиків - членів МТСБУ, які обираються терміном на один рік з правом переобрання на наступні терміни, у такому порядку:

47.2.1. представники трьох страховиків обираються загальними зборами членів МТСБУ, причому голоси між членами МТСБУ розподіляються пропорційно часткам членів МТСБУ у загальному обсязі відрахувань до централізованих страхових резервних фондів МТСБУ за останнє календарне півріччя, що передує засіданню загальних зборів;

47.2.2. представники чотирьох страховиків обираються загальними зборами членів МТСБУ, причому кожен член МТСБУ має один голос.

47.3. Президія очолюється президентом МТСБУ, що обирається президією.

47.4. До компетенції президії належить:

а) вирішення будь-яких питань діяльності МТСБУ, крім тих, які належать до компетенції загальних зборів членів МТСБУ і Координаційної ради та дирекції МТСБУ;

б) затвердження кошторису витрат на утримання МТСБУ (в тому числі фонду заробітної плати), штатного розпису МТСБУ;

в) призначення директора та інших членів дирекції МТСБУ за погодженням з Координаційною радою МТСБУ;

г) затвердження, за погодженням з Координаційною радою МТСБУ, положення про порядок і умови формування централізованих страхових резервних фондів, положення про порядок розміщення коштів централізованих страхових резервних фондів та положення про фонд попереджувальних заходів МТСБУ;

(підпункт "г" пункту 47.4 статті 47 у редакції Закону України від 22.09.2005 р. N 2902-IV)

г) погодження зразків страхових полісів та спеціального знака з Уповноваженим органом; погодження положення про централізовану базу даних щодо обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, яке затверджується Уповноваженим органом;

(підпункт "г" пункту 47.4 статті 47 у редакції Закону України від 22.09.2005 р. N 2902-IV)

д) скликання засідань загальних зборів членів МТСБУ.

47.5. Засідання президії скликаються президентом не рідше одного разу на місяць. Позачергове засідання президії скликається у будь-який час на вимогу будь-яких двох членів президії. У разі якщо повноважне засідання президії не скликається протягом 45 днів або президія не спроможна прийняти рішення, відповідні повноваження президії виконуються Координаційною радою МТСБУ.

Засідання президії вважається повноважним, якщо на ньому присутні не менше п'яти членів президії. Рішення президії приймаються більшістю голосів присутніх на засіданні президії. У разі рівності голосів голос президента має перевагу.

Стаття 48. Дирекція МТСБУ

48.1. Дирекція МТСБУ здійснює оперативне керівництво діяльністю МТСБУ і очолюється директором. Директор призначається президією МТСБУ за погодженням з Координаційною радою МТСБУ. Директор пропонує кандидатури своїх заступників, які призначаються президією за погодженням з Координаційною радою МТСБУ.

48.2. Директор може бути у будь-який час відкликаний із своєї посади або відсторонений від виконання своїх обов'язків Координаційною радою МТСБУ або президією МТСБУ за погодженням з Координаційною радою МТСБУ у разі невідповідності його дій вимогам законодавства, Статуту МТСБУ, рішенням загальних зборів членів МТСБУ, президії або Координаційної ради МТСБУ.

48.3. Структура, функції, компетенція, порядок роботи дирекції МТСБУ визначаються Статутом МТСБУ.

Розділ V. ВИМОГИ ДО СТРАХОВИКІВ ТА ЧЛЕНСТВО В МТСБУ

Стаття 49. Умови здійснення обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності

49.1. Обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності має право здійснювати страховик, який:

має ліцензію на здійснення даного виду страхування;

є членом МТСБУ.

49.2. Підставами для отримання ліцензії на здійснення обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності є відповідність ліцензійним умовам, що встановлюються Уповноваженим органом та містять вимоги щодо розміру статутного фонду, досвіду роботи на ринку добровільного страхування цивільної відповідальності власників транспортних засобів, сформованих страхових резервів, наявності кваліфікованого персоналу та можливостей опрацювання претензій на всій території України.

У разі невідповідності страховика ліцензійним умовам Уповноважений орган має право своїм рішенням тимчасово зупинити дію ліцензії до усунення порушень, виявлених за результатами перевірки. В разі якщо зазначені порушення не будуть усунуті в строки, визначені у рішенні Уповноваженого органу, Уповноважений орган має право анулювати ліцензію такого страховика.

Стаття 50. Статус членів МТСБУ

Страховики можуть входити до складу МТСБУ як асоційовані та повні його члени.

Право укладення договорів міжнародного страхування надається тільки повним членам МТСБУ.

Стаття 51. Умови і порядок набуття статусу асоційованого та повного члена МТСБУ

51.1. Для набуття статусу асоційованого члена МТСБУ страховик зобов'язаний:

- а) отримати ліцензію на здійснення страхування цивільно-правової відповідальності;
- б) сплатити до фонду захисту потерпілих гарантійний внесок у розмірі, визначеному положенням про цей фонд, у сумі, не меншій за еквівалент 100 тисяч євро.

МТСБУ не має права відмовити в наданні статусу асоційованого члена страховику, який відповідає зазначеним умовам. Рішення за заявою страховика про надання йому статусу асоційованого члена МТСБУ має бути прийняте на найближчих загальних зборах членів МТСБУ, але не пізніше шести місяців з дня подання заяви.

Повернення гарантійного внеску страховику - асоційованому члену МТСБУ у тій частині, що дорівнює загальному ліміту відповідальності цього страховика по всіх договорах обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, що були ним укладені протягом останніх трьох років перед виходом страховика із складу МТСБУ, здійснюється протягом трьох років з дня виходу його із складу МТСБУ з урахуванням частки інвестиційного доходу, отриманого на його долю внеску, і спрямованої на поповнення фонду захисту потерпілих, та з вирахуванням сум страхових відшкодувань за внутрішніми договорами страхування, що були здійснені МТСБУ за цього страховика.

Сума гарантійного внеску, що перевищує загальний ліміт відповідальності страховика за договорами обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, що були укладені протягом останніх трьох років перед виходом страховика із складу МТСБУ, та суми страхових відшкодувань за внутрішніми договорами страхування, що були здійснені МТСБУ за цього страховика, виплачується страховику протягом трьох місяців з дня виходу із складу МТСБУ.

51.2. Якщо МТСБУ сплатило за страховика - асоційованого члена МТСБУ страхові відшкодування і сумарний розмір внесків такого страховика до фонду захисту потерпілих став меншим, ніж розмір гарантійного внеску, а страховик - асоційований член не компенсував такі виплати протягом трьох місяців, такий страховик втрачає статус асоційованого члена. Повторне набуття статусу асоційованого члена можливе лише після повного погашення заборгованості, а також пені у розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України, що діє у період, за який нараховується пеня, та внесення 150 відсотків розміру суми гарантійного внеску, передбаченого підпунктом "б" пункту 51.1 цієї статті.

51.3. Для набуття статусу повного члена МТСБУ страховик зобов'язаний:

- а) бути асоційованим членом МТСБУ;
- б) здійснити гарантійний внесок на умовах, визначених у міжнародній системі автомобільного страхування "Зелена картка".

Рішення за заявою страховика про надання йому статусу повного члена МТСБУ має бути прийняте на найближчих загальних зборах членів МТСБУ, але не пізніше шести місяців з дня подання заяви. МТСБУ не має права відмовити в наданні статусу повного члена страховику, який відповідає зазначеним умовам.

Повернення гарантійного внеску страховику - повному члену МТСБУ здійснюється протягом п'яти років після втрати статусу повного члена МТСБУ, з урахуванням частки інвестиційного доходу, отриманого на його долю внеску, і спрямованої на поповнення фонду захисту потерпілих, та з вирахуванням сум страхових відшкодувань за договорами міжнародного страхування, що були здійснені МТСБУ за цього страховика.

51.4. Повні члени МТСБУ зобов'язані здійснювати виплату страхового відшкодування у разі настання страхового випадку, який спричинили їх страхувальники на території інших держав, з уповноваженими організаціями з страхування цивільно-правової відповідальності яких МТСБУ уклало угоду про взаємне визнання договорів такого страхування. Якщо виплату страхового відшкодування здійснило МТСБУ, повні члени відшкодовують йому цю виплату і сплачують пеню за період від дати виплати, здійсненої МТСБУ, до дати здійснення повним членом компенсаційного платежу на користь МТСБУ, з розрахунку подвійної облікової ставки Національного банку України, що діє у період, за який нараховується пеня.

51.5. Повні члени МТСБУ зобов'язані виконувати вимоги договорів про співпрацю між ними та МТСБУ, а також угод, укладених МТСБУ з уповноваженими організаціями інших країн з страхування цивільно-правової відповідальності.

51.6. Якщо МТСБУ сплатило за страховика - повного члена МТСБУ страхові відшкодування в обсягах, що перебільшують суму гарантійного внеску, а страховик - повний член не компенсував такі виплати протягом шести місяців, такий страховик втрачає статус повного члена. Повторне набуття статусу повного члена можливе лише після повного погашення заборгованості разом із пенею в розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України, що діє у період, за який нараховується пеня, та внесення 150 відсотків розміру суми гарантійного внеску, передбаченого підпунктом "б" пункту 51.3 цієї статті.

51.7. У разі ліквідації страховика або визнання його неплатоспроможним (банкрутом) відповідно до закону страховик зобов'язаний передати до МТСБУ всі матеріали щодо укладених ним договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності. При цьому такий страховик зобов'язаний перерахувати до відповідних централізованих страхових резервних фондів кошти в обсягах сум незароблених страхових премій з цього виду страхування.

51.8. Члени МТСБУ зобов'язані сплачувати:

- а) членські внески у розмірі, визначеному загальними зборами членів МТСБУ;
- б) гарантійні та інші внески до централізованих страхових резервних фондів у розмірі, визначеному цим Законом;
- в) відрахування з премій обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності відповідно до цього Закону.

У разі несвоєчасного внесення платежів до фонду страхових гарантій та фонду захисту потерпілих страховик сплачує на користь МТСБУ пеню у розмірі подвійної облікової ставки, встановленої Національним банком України, що діє у період, за який нараховується пеня.

51.9. Кошти, сплачені страховиками до централізованих страхових резервних фондів МТСБУ як гарантійні внески, та відрахування з премій обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів є коштами страхових резервів таких страховиків.

МТСБУ має право розпоряджатися зазначеними коштами виключно відповідно до умов, визначених цим Законом та Статутом МТСБУ.

51.10. Порушення строків сплати внесків та здійснення відрахувань до фондів МТСБУ, створених відповідно до цього Закону, або здійснення таких внесків та відрахувань не в повному обсязі протягом двох місяців позбавляє страховика членства в МТСБУ.

(статтю 51 доповнено пунктом 51.10 згідно із Законом України від 22.09.2005 р. N 2902-IV)

Стаття 52. Порядок припинення членства в МТСБУ

Про намір вийти з членів МТСБУ страховик повідомляє Уповноважений орган та МТСБУ і припиняє діяльність, пов'язану з укладенням договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності. При цьому страховик зобов'язаний виконати свої зобов'язання згідно з укладеними ним договорами обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності.

Розділ VI. ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА КОНТРОЛЬ

Стаття 53. Обов'язки підрозділів Державтоінспекції МВС України щодо перевірки та контролю обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності

(назва статті 53 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 24.09.2008 р. N 586-VI)

Посадові особи підрозділів Державтоінспекції МВС України, що мають право здійснювати контроль за дотриманням правил дорожнього руху, перевіряють документи водія транспортного засобу, які підтверджують наявність чинного договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності.

(стаття 53 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 24.09.2008 р. N 586-VI)

Стаття 54. Обов'язки центральних органів Державної прикордонної служби України щодо перевірки обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності при перетинанні транспортним засобом державного кордону України

54.1. Посадові особи відповідних органів Державної прикордонної служби України здійснюють перевірку наявності чинного на території України договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів, які перетинають державний кордон України, незалежно від належності та місця реєстрації транспортного засобу.

54.2. Якщо водій транспортного засобу при в'їзді на територію України не може пред'явити документ, який підтверджує наявність чинного на території України договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, подальший рух транспортного засобу допускається лише після укладення відповідного договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності.

Стаття 55. Єдина централізована база даних

55.1. З метою організації обміну інформацією про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності та контролю за його здійсненням створюється єдина централізована база даних, яка містить відомості про чинні та припинені договори обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, страхові випадки, що мали місце, транспортні засоби та їх власників.

55.2. Оператором єдиної централізованої бази даних є МТСБУ. Користування інформаційними ресурсами єдиної централізованої бази даних є вільним і загальнодоступним, за винятком інформації, яка відповідно до законодавства є інформацією обмеженого доступу.

55.3. Користування інформацією обмеженого доступу здійснюється на безоплатній основі страховиками та МТСБУ, а також органами державної влади відповідно до їх компетенції, яка встановлена законом.

55.4. Перелік інформації, що надається в обов'язковому порядку органами державної влади, страховиками, іншими особами для формування інформаційних ресурсів єдиної централізованої бази даних, порядок надання користувачам інформації, що в ній міститься, органи та організації, відповідальні за збір та обробку вказаних інформаційних ресурсів, а також порядок користування централізованою базою даних та інформацією, отриманою з централізованої бази даних, визначаються в положенні про єдину централізовану базу даних щодо обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, яке затверджується Уповноваженим органом за погодженням з МТСБУ.

55.5. Створення та утримання централізованої бази даних фінансується за рахунок коштів МТСБУ, джерелом формування яких є членські внески страховиків - членів МТСБУ.

Стаття 56. Інформаційна взаємодія

56.1. Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, юридичні особи та громадяни зобов'язані безоплатно надавати на запит страховиків та МТСБУ інформацію, якою вони володіють (у тому числі і конфіденційну), що пов'язана з страховими випадками з обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності або з подіями, що були підставою для подання потерпілими вимог про відшкодування шкоди МТСБУ. Підрозділи Державтоінспекції МВС України також надають безоплатно страховикам та МТСБУ на їх запити відомості про реєстрацію транспортних засобів, з власниками яких ці страховики укладають договори обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, дорожньо-транспортні пригоди, що мали місце.

(пункт 56.1 статті 56 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 24.09.2008 р. N 586-VI)

56.2. Страховики та МТСБУ зобов'язані дотримуватися встановлених законом режиму захисту та обробки конфіденційної інформації, що отримується, а також порядку її використання.

56.3. Страховики зобов'язані надавати підрозділам Державтоінспекції МВС України на їх запити відомості про укладені, недійсні та ті, що припинили свою дію, договори обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності.

(пункт 56.3 статті 56 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 24.09.2008 р. N 586-VI)

Розділ VII. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2005 року, крім пункту 21.4 статті 21 та підпункту "а" пункту 41.1 статті 41 цього Закону, які набирають чинності через три місяці з дня набрання чинності цим Законом.

2. Кабінету Міністрів України привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом.

3. Уповноваженому органу:

а) в шестимісячний термін з дня опублікування цього Закону розробити та затвердити нормативно-правові акти, що впливають із цього Закону;

б) протягом трьох місяців з дня опублікування цього Закону затвердити план заходів щодо впровадження системи щоденного контролю за формуванням страхових резервів страхових організацій, що мають право укладати договори обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників транспортних засобів.

4. Протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом відрахування страховиків з премій обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності становлять:

а) до фонду страхових гарантій - 5 відсотків з премій, отриманих за міжнародними договорами обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності;

б) до фонду захисту потерпілих - 5 відсотків з премій, отриманих за внутрішніми договорами обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності.

5. Протягом двох місяців з дня опублікування цього Закону МТСБУ розраховує актуарним методом на підставі статистичних даних базовий платіж, передбачений пунктом 7.1 статті 7 цього Закону, та подає його на узгодження до Уповноваженого органу. Розмір базового страхового платежу затверджується Уповноваженим органом у термін, не більший за 45 календарних днів з дня подання МТСБУ відповідної пропозиції до Уповноваженого органу. Якщо протягом такого строку Уповноважений орган не затверджує розмір базового страхового платежу, то його розмір встановлюється на рівні 100 гривень.

6. Протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом застосовуються такі коригуючі коефіцієнти до страхових платежів:

Тип коригуючого коефіцієнта залежно від:	Договір I типу	Договір II типу	Договір III типу
I. типу транспортного засобу			
1. легковий автомобіль			
1) до 1600 кубічних сантиметрів	0,71	1,41	0,71

2) 1600 - 2000 кубічних сантиметрів	0,94	1,41	0,94
3) 2000 - 3000 кубічних сантиметрів	1,39	1,41	1,39
4) 3000 кубічних сантиметрів і більше	1,41	1,41	1,41
2. причепа до легкових автомобілів	0,27	0,27	0,27
3. автобуси з кількістю місць для сидіння			
1) до 20 чоловік	3,04	3,58	3,04
2) більше 20 чоловік	3,58	3,58	3,58
4. вантажні автомобілі вантажопідйомністю			
1) до 2 тонн	1,68	1,86	1,68
2) понад 2 тонни	1,86	1,86	1,86
5. причепа до вантажних автомобілів	0,57	0,57	0,57
6. мотоцикли та моторолери			
1) до 300 кубічних сантиметрів	0,27	0,54	0,27
2) 300 кубічних сантиметрів та більше	0,54	0,54	0,54
II. території переважного використання транспортногo засобу			
1) місто Київ	1,5 - 1,8	1,5 - 1,8	1,5 - 1,8
2) міста з населенням більше 1 мільйона чоловік	1,2 - 1,5	1,5 - 1,8	1,2 - 1,5
3) міста з населенням 1 мільйон - 500 тисяч чоловік	1 - 1,2	1,5 - 1,8	1 - 1,2
4) міста з населенням 500 - 100 тисяч чоловік	0,8 - 1	1,5 - 1,8	0,8 - 1
5) населені пункти з населенням менше 100 тисяч чоловік	0,5 - 0,8	1,5 - 1,8	0,5 - 0,8
III. сфери використання транспортногo засобу			
1) автомобіль, який використовується юридичною особою	1,1 - 1,2	1,1 - 1,2	1,1 - 1,2
2) автомобіль, який використовується фізичною особою	1	1,1 - 1,2	1
IV. водійського стажу осіб, відповідальність яких застрахована за договором			
1) до 1 року	1,2 - 1,5	1,2 - 1,5	1,2 - 1,5
2) 1 - 3 роки	1,2 - 1,5	1 - 1,1	1 - 1,1
3) 3 - 10 років	1,2 - 1,5	1	1
4) більше 10 років	1,2 - 1,5	0,9 - 1	0,9 - 1
V. кількості зазначених у договорі осіб			
1) одна особа			1
2) дві особи			1 - 1,1
3) 3 - 5 осіб			1,2 - 1,4
VI. наявності або відсутності у страхувальника (протягом попереднього року) доведених у судовому порядку спроб страхового шахрайства або випадків, що			

були підставою для пред'явлення регресного позову згідно із статтею 38 цього Закону

1) наявність	2	2	2
2) відсутність	1	1	1.

7. Корируючі коефіцієнти розраховуються з кратністю 0,01.

8. При розрахунку страхового платежу добуток корируючих коефіцієнтів II, III, IV типів не може бути меншим за половину корируючого коефіцієнта I типу та перевищувати трикратний його розмір.

(пункт 8 розділу VII у редакції Закону України від 22.09.2005 р. N 2902-IV)

9. Якщо договір страхування укладається на умовах III типу, визначеному пунктом 15.3 статті 15 цього Закону, але в ньому зазначені декілька осіб, відповідальність яких застрахована, при розрахунку страхового платежу застосовується такий коефіцієнт групи IV, що відповідає особі, відповідальність якої застрахована, з найменшим водійським стажем серед визначених у договорі.

10. У разі якщо договір обов'язкового страхування укладається на строк менший, ніж один рік, застосовуються такі додаткові коефіцієнти залежно від строку дії договору:

Строк дії договору	Коефіцієнт, що застосовується до річного страхового платежу
15 днів	15 %
1 місяць	20 %
2 місяці	30 %
3 місяці	40 %
4 місяці	50 %
5 місяців	60 %
6 місяців	70 %
7 місяців	75 %
8 місяців	80 %
9 місяців	85 %
10 місяців	90 %
11 місяців	95 %
12 місяців	100 %.

11. Кошти фонду захисту потерпілих МТСБУ, вільні від зобов'язань, які на момент набрання чинності цим Законом були внесені страховиками до фонду захисту потерпілих МТСБУ, зараховуються пропорційно відрахуванням страховиків як частина гарантійного внеску до фонду захисту потерпілих, встановленого цим Законом.

11¹. У разі одночасного укладання одним страхувальником п'яти і більше внутрішніх договорів страхування строком на один рік страховий платіж зменшується таким чином:

від 5 до 10 транспортних засобів - на 5 відсотків;

від 10 до 20 транспортних засобів - на 10 відсотків;

від 20 транспортних засобів і більше - на 15 відсотків.

(розділ VII доповнено пунктом 11¹ згідно із
Законом України від 22.09.2005 р. N 2902-IV)

12. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) абзац перший частини третьої статті 126 Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до N 51, ст. 1122) доповнити словами "а у випадках, передбачених законодавством, страхового поліса про укладання договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів";

2) в абзаці першому пункту 21 частини першої статті 11 Закону України "Про міліцію" (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., N 4, ст. 20) після слів "товарно-транспортним документам" доповнити словами "наявність страхового поліса (сертифіката), про укладення договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів";

3) абзац другий частини другої статті 16 Закону України "Про дорожній рух" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., N 31, ст. 338; 2003 р., N 29, ст. 233) доповнити словами "а у випадках, передбачених законодавством, страховий поліс (сертифікат) про укладання договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів";

4) у Законі України "Про страхування" (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., N 7, ст. 50, N 16, ст. 114; 2004 р., N 2, ст. 6):

а) пункт 9 частини першої статті 7 викласти у такій редакції:

"9) страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів";

б) статтю 13 викласти в такій редакції:

"Стаття 13. Об'єднання страховиків

Страховики можуть утворювати спілки, асоціації та інші об'єднання для координації своєї діяльності, захисту інтересів своїх членів та здійснення спільних програм, якщо їх утворення не суперечить законодавству України. Ці об'єднання не можуть займатися страховою діяльністю.

Об'єднання страховиків діють на підставі статутів і набувають прав юридичної особи після їх державної реєстрації. Орган, що здійснює реєстрацію об'єднань страховиків, у десятиденний строк з дня реєстрації повідомляє про це Уповноважений орган.

Страховики, яким дозволено займатися страхуванням авіаційних ризиків, та страховики, яким дозволено займатися страхуванням морських ризиків, можуть створити Авіаційне страхове бюро та Морське страхове бюро, які мають бути юридичними особами, що утримуються за рахунок коштів страховиків.

Страховики, які мають дозвіл на страхування відповідальності операторів ядерних установок за шкоду, що може бути заподіяна внаслідок ядерного інциденту, зобов'язані утворити ядерний страховий пул, який має бути юридичною особою, що утримується за рахунок коштів страховиків";

в) статтю 31 після частини першої доповнити двома новими частинами такого змісту:

"Страховики зобов'язані формувати і вести облік страхових резервів у порядку та обсягах, встановлених цим Законом, станом на кожен день.

Установити, що страховики, які мають право укладати договори обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів, формують та ведуть облік страхового резерву збитків, які виникли, але не заявлені, та страхового резерву коливань збитковості в обов'язковому порядку".

У зв'язку з цим частини другу - двадцятую вважати відповідно частинами четвертою - двадцять другою.

Президент України
м. Київ
1 липня 2004 року
№ 1961-IV

Л. КУЧМА